EUROPSKA UNIJA

EUROPSKI PARLAMENT **VIJEĆE**

Bruxelles, 25. rujna 2019.
(OR. en)

2018/0189 (COD) **PE-CONS 74/19**

PI 60
CODEC 775

ZAKONODAVNI AKTI I DRUGI INSTRUMENTI

Predmet:	UREDBA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o djelovanju Unije nakon njezina pristupanja Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla

UREDBA (EU) 2019/...
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od …

o djelovanju Unije nakon njezina pristupanja Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora[1],

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom[2],

[1] SL C 110, 22.3.2019., str. 55.
[2] Stajalište Europskog parlamenta od 16. travnja 2019. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od …

budući da:

(1) Kako bi Unija mogla u cijelosti iskoristiti svoju isključivu nadležnost u odnosu na svoju zajedničku trgovinsku politiku, te u potpunosti u skladu s obvezama iz Sporazuma o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva (TRIPS) Svjetske trgovinske organizacije, postat će ugovornom strankom Ženevskog akta Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla („Ženevski akt”) u skladu s Odlukom Vijeća (EU) …/…[1+] koji također ovlašćuje države članice da ratificiraju Ženevski akt ili mu pristupe u interesu Unije. Ugovorne stranke Ženevskog akta članice su Posebne unije stvorene Lisabonskim sporazumom za zaštitu oznaka izvornosti i njihovu međunarodnu registraciju („Posebna unija”). U skladu s Odlukom (EU)…/…[++], Uniju i države članice koje su ratificirale Ženevski akt ili su mu pristupile, u vezi sa Ženevski aktom u Posebnoj uniji treba predstavljati Komisija.

---

[1] Odluka Vijeća (EU) …/… od … o pristupanju Europske unije Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla (SL L […], […], str. […].).

[+] SL: molimo umetnuti broj odluke iz dokumenta ST 6929/19 i u bilješku umetnuti broj, datum, naziv i upućivanje na SL za tu odluku.

[++] SL: molimo u tekst umetnuti broj Odluke iz dokumenta ST 6929/19.

(2) Prikladno je utvrditi pravila s pomoću kojih Unija može u cijelosti ostvarivati prava i ispunjavati obveze utvrđene u Ženevskom aktu, u svoje ime i u ime država članica koje ratificiraju Ženevski akt ili mu pristupe.

(3) Ženevskim aktom štite se oznake izvornosti, što obuhvaća oznake podrijetla u smislu uredaba (EU) br. 1151/2012[1] i (EU) br. 1308/2013[2] Europskog parlamenta i Vijeća, kao i oznake zemljopisnog podrijetla u smislu uredaba (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 1308/2013, (EU) No 251/2014[3] i (EU) 2019/787[4] Europskog parlamenta i Vijeća, a koje se zajedno u daljnjem tekstu nazivaju „oznake zemljopisnog podrijetla" u ovoj Uredbi.

---

1 Uredba (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL L 343, 14.12.2012., str. 1.).

2 Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL L 347, 20.12.2013., str. 671.).

3 Uredba (EU) br. 251/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o definiciji, opisivanju, prezentiranju, označivanju i zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla aromatiziranih proizvoda od vina i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1601/91 (SL L 84, 20.3.2014., str. 14.).

4 Uredba (EU) 2019/787 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o definiranju, opisivanju, prezentiranju i označivanju jakih alkoholnih pića, upotrebi naziva jakih alkoholnih pića u prezentiranju i označivanju drugih prehrambenih proizvoda, zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla za jaka alkoholna pića, upotrebi etilnog alkohola i destilata poljoprivrednog podrijetla u alkoholnim pićima te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 110/2008 (SL L 13, 17.5.2019., str. 1.).

(4) Po pristupanju Unije Ženevskom aktu, a nakon toga redovito, Komisija bi trebala Međunarodnom uredu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo („Međunarodni ured”) podnositi zahtjeve za međunarodnu registraciju oznaka zemljopisnog podrijetla koje potječu i zaštićene su na području Unije u registru Međunarodnog ureda („međunarodni registar”). Takvi zahtjevi trebali bi se temeljiti na obavijestima država članica koje djeluju na vlastitu inicijativu ili na zahtjev fizičke osobe ili pravnog subjekta iz članka 5. stavka 2. točke ii. Ženevskog akta ili korisnika kako je definiran u njegovu članku 1. točki xvii. Pri pripremi obavijesti države članice trebale bi razmotriti gospodarski interes za međunarodnu zaštitu dotičnih oznaka zemljopisnog podrijetla i posebno uzeti u obzir proizvodnu vrijednost i vrijednost izvoza, zaštitu na temelju drugih sporazuma, kao i trenutačnu ili potencijalnu zlouporabu u trećim zemljama.

(5) Registracija oznaka zemljopisnog podrijetla u međunarodni registar trebalo bi imati svrhu jamčenja kvalitete proizvoda, pravednog tržišnog natjecanja i zaštite potrošača. Imajući u vidu njihovu veliku kulturnu i gospodarsku vrijednost, registraciju oznaka zemljopisnog podrijetla trebalo bi ocjenjivati s obzirom na vrijednost koja se stvara za lokalne zajednice radi potpore ruralnom razvoju i poticanja novih mogućnosti zapošljavanja u proizvodnji, preradi i drugim povezanim uslugama.

(6) Kako bi se uspostavio trajni dijalog s relevantnim dionicima, Komisija bi se trebala služiti postojećim mehanizmima za redovito savjetovanje s državama članicama, trgovinskim udruženjima i proizvođačima iz Unije.

(7) Potrebno je utvrditi odgovarajuće postupke kako bi Komisija ocijenila oznake zemljopisnog podrijetla koje potječu iz ugovornih stranaka Ženevskog akta koje nisu države članice („treće ugovorne stranke”), a koje su registrirane u međunarodnom registru da bi se donijela odluka u pogledu o zaštite u Uniji i, prema potrebi, proglasila ništavost takve zaštite.

(8) Unija bi trebala provoditi zaštitu oznaka zemljopisnog podrijetla koje potječu iz trećih ugovornih stranaka i koje su registrirane u međunarodnom registru u skladu s poglavljem III. Ženevskog akta, posebno njegovim člankom 14., u kojemu se zahtijeva da svaka ugovorna stranka omogući djelotvorne pravne lijekove za zaštitu registriranih oznaka zemljopisnog podrijetla te osigura da pravne postupke za osiguranje zaštite tih oznaka mogu pokrenuti tijela javne vlasti ili sve zainteresirane strane, bile one fizičke osobe ili pravni subjekti, javni ili privatni, u skladu s pravnim sustavom i praksom te ugovorne stranke.

(9) S ciljem osiguranja zaštite žigova Unije te regionalnih i nacionalnih žigova uz oznake zemljopisnog podrijetla, uzimajući u obzir zaštitu u pogledu prethodnih prava na žig iz članka 13. stavka 1. Ženevskog akta, potrebno je osigurati supostojanje prethodnih žigova i oznaka zemljopisnog podrijetla koje su registrirane u međunarodnom registru i kojima je odobrena zaštita ili se upotrebljavaju u Uniji.

(10) S obzirom na isključivu nadležnost Unije u odnosu na zajedničku trgovinsku politiku, države članice koje još nisu stranke Lisabonskog sporazuma za zaštitu oznaka izvornosti i njihovu međunarodnu registraciju iz 1958., kako je revidiran u Stockholmu 14. srpnja 1967. i izmijenjen 28. rujna 1979. („Lisabonski sporazum”), ne bi trebale ratificirati taj sporazum niti mu pristupati.

(11) Države članice koje već jesu stranke Lisabonskog sporazuma trebale bi moći to i ostati, posebice kako bi se osigurao kontinuitet dodijeljenih prava i ispunjavanje obveza iz tog sporazuma. Međutim, trebale bi djelovati isključivo u interesu Unije i uz puno poštovanje isključive nadležnosti Unije. Te bi države članice stoga trebale ostvarivati svoja prava i obveze na temelju Lisabonskog sporazuma u potpunosti u skladu s odobrenjem koje dodjeljuje Unija u skladu s ovom Uredbom. Kako bi se poštovao ujednačen sustav zaštite oznaka zemljopisnog podrijetla koji je u Uniji uspostavljen za poljoprivredne proizvode i kako bi se dodatno poboljšalo usklađivanje unutarnjeg tržišta, te države članice ne bi trebale na temelju Lisabonskog sporazuma registrirati nove oznake izvornosti za proizvode obuhvaćene područjem primjene uredaba (, (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 1308/2013, (EU) br. 251/2014 ili (EU) 2019/787.

(12) Države članice koje već jesu stranke Lisabonskog sporazuma imaju registrirane oznake izvornosti na temelju Lisabonskog sporazuma. Potrebno je predvidjeti prijelazne odredbe da bi se omogućila kontinuirana zaštita tih oznaka izvornosti, podložno zahtjevima iz tog sporazuma, Ženevskog akta i prava Unije.

(13) Države članice koje su već ugovorne stranke Lisabonskog sporazuma štite oznake izvornosti trećih stranaka tog sporazuma. Kako bi im se osigurala sredstva za ispunjavanje njihovih međunarodnih obveza preuzetih prije pristupanja Unije Ženevskom aktu, trebalo bi uspostaviti prijelazne odredbe koje bi trebale proizvesti učinke samo na nacionalnoj razini i koje ne bi utjecale na trgovinu unutar Unije ili međunarodnu trgovinu.

(14) Primjereno je da bi naknade koje se plaćaju u skladu sa Ženevskim aktom i Zajedničkim pravilnikom prema Lisabonskom sporazumu i Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma („Zajednički pravilnik”) za podnošenje zahtjeva Međunarodnom uredu za međunarodnu registraciju oznake zemljopisnog podrijetla, kao i naknade koje se plaćaju za druge unose u međunarodni registar i za izdavanje izvadaka, potvrda i drugih informacija povezanih sa sadržajem međunarodne registracije trebali snositi država članica iz koje potječe oznaka zemljopisnog podrijetla, fizička osoba ili pravni subjekt iz članka 5. stavka 2. točke ii. Ženevskog akta ili korisnik kako je definiran u njegovu članku 1. točki xvii. Države članice trebale bi imati mogućnost zahtijevati da neke ili sve naknade plaćaju fizička osoba, pravni subjekt ili korisnik.

(15) Kako bi se pokrio bilo koji manjak u odnosu na operativni proračun Posebne unije, Unija bi trebala, u sklopu sredstava raspoloživih za tu svrhu u godišnjem proračunu Unije, moći osigurati poseban doprinos kako ga utvrdi Skupština Posebne unije u skladu s člankom 24. stavkom 4. Ženevskog akta s obzirom na gospodarsku i kulturnu vrijednost zaštite oznaka zemljopisnog podrijetla.

(16) Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu članstva Unije u Posebnoj uniji, Komisiji se trebaju dodijeliti provedbene ovlasti za utvrđivanje popisa oznaka zemljopisnog podrijetla koje trebaju biti uključene u zahtjev koji se podnosi za njihovu međunarodnu registraciju pri Međunarodnom uredu nakon pristupanja Ženevskom aktu te za svako naknadno podnošenje zahtjeva za odbijanje prigovora, za odlučivanje o tome hoće li se ili neće odobriti zaštitu oznake zemljopisnog podrijetla registrirane u međunarodnom registru, za povlačenje odbijanja učinaka međunarodne registracije, za zahtjev za ukidanje međunarodne registracije, za slanje obavijesti o ništavosti zaštite u Uniji oznake zemljopisnog podrijetla registrirane u međunarodnom registru kao i za ovlašćivanje država članica da osiguraju sve potrebne izmjene u pogledu oznake izvornosti za proizvod zaštićen na temelju uredaba (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 1308/2013, (EU) br. 251/2014 ili (EU 2019/787 i o tome obavijesti Međunarodni ured. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća[1].

[1] Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

(17) U skladu s načelom proporcionalnosti, radi ostvarenja temeljnog cilja omogućivanja Uniji da sudjeluje u Posebnoj uniji na način koji će omogućiti učinkovitu zaštitu zemljopisnog podrijetla EU-a na međunarodnoj razini radi utvrđivanja pravila i postupaka u vezi s djelovanjima Unije nakon njezina pristupanja Ženevskom aktu. Ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje ciljeva u skladu s člankom 5. stavkom 4. Ugovora o Europskoj uniji.

(18) Važno je osigurati da Komisija prati i ocjenjuje sudjelovanje Unije u Ženevskom aktu tijekom vremena. Kako bi provela to ocjenjivanje, Komisija bi, među ostalim, trebala uzeti u obzir broj oznaka zemljopisnog podrijetla koje su zaštićene i registrirane u skladu s pravom Unije za koje su podneseni zahtjevi za međunarodnu registraciju, slučajeve u kojima su treće ugovorne stranke odbile zaštitu, kretanje broja trećih zemalja koje sudjeluju u Ženevskom aktu, mjere koje je Komisija poduzela kako bi povećala taj broj, kao i učinak postojećeg stanja prava Unije u pogledu oznaka zemljopisnog podrijetla na privlačnost Ženevskog akta trećim zemljama te broj i vrstu oznaka zemljopisnog podrijetla koje potječu od trećih ugovornih stranaka, a koje je Unija odbila,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet

1. Ovom se Uredbom uspostavljaju pravila i postupci o djelovanjima Unije nakon njezina pristupanja Ženevskom aktu Lisabonskog sporazuma o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla („Ženevski akt”).

2. Za potrebe ove Uredbe, pojam „oznake zemljopisnog podrijetla” obuhvaća oznake izvornosti u smislu Ženevskog akta, uključujući oznake podrijetla u smislu uredaba (EU) br. 1151/2012 i (EU) br. 1308/2013, kao i oznake zemljopisnog podrijetla, u smislu uredaba (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 1308/2013, (EU) br. 251/2014 i (EU) 2019/787.

Članak 2.

Međunarodna registracija oznaka zemljopisnog podrijetla

1. Po pristupanju Unije Ženevskom aktu, a nakon toga redovito, Komisija, u svojem svojstvu nadležnog tijela u smislu članka 3. Ženevskog akta podnosi zahtjeve za međunarodnu registraciju oznaka zemljopisnog podrijetla zaštićenih i registriranih u skladu s pravom Unije koje se odnose na proizvode podrijetlom iz Unije u skladu s člankom 5. stavcima 1. i 2. Ženevskog akta pri Međunarodnom uredu Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo („Međunarodni ured”).

2. Za potrebe stavka 1. države članice od Komisije mogu zahtijevati da u međunarodnom registru registrira oznake zemljopisnog podrijetla koje potječu iz njihova državnog područja, a koje su zaštićene i registrirane u skladu s pravom Unije. Takvi se zahtjevi moraju temeljiti na:

(a) zahtjevu fizičke osobe ili pravnog subjekta iz članka 5. stavka 2. točke ii. Ženevskog akta ili korisnika kako je definiran u članku 1. točki xvii. tog akta; ili

(b) njihovoj vlastitoj inicijativi.

3. Komisija na temelju takvih zahtjeva donosi provedbene akte u kojima se navode oznake zemljopisnog podrijetla iz stavka 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 2.

Članak 3.

Ukidanje oznake zemljopisnog podrijetla koja potječe iz države članice i registrirana je u međunarodnom registru

1. Komisija donosi provedbeni akt kako bi zahtijevala od Međunarodnog ureda da ukine registraciju u međunarodnom registru oznake zemljopisnog podrijetla koja potječe iz države članice u svakom od sljedećih slučajeva:

   (a) ta oznaka zemljopisnog podrijetla više nije zaštićena u Uniji;

   (b) na zahtjev države članice iz koje potječe oznaka zemljopisnog podrijetla koji se temelji na:

      i. zahtjevu fizičke osobe ili pravnog subjekta iz članka 5. stavka 2. točke ii. Ženevskog akta ili korisnika kako je definiran u članku 1. točki xvii. tog akta; ili

      ii. njezinoj vlastitoj inicijativi.

2. Provedbeni akt iz stavka 1. ovog članka donosi se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 2.

3. Komisija bez odgode obavješćuje Međunarodni ured o zahtjevu za ukidanje.

Članak 4.

Objava oznaka zemljopisnog podrijetla trećih zemalja registriranih u međunarodnom registru

1. Komisija objavljuje sve međunarodne registracije o kojima je Međunarodni ured poslao obavijest u skladu s člankom 6. stavkom 4. Ženevskog akta, a koje se:

   (a) tiču oznaka zemljopisnog podrijetla registrirane u međunarodnom registru i kojima ugovorna stranka podrijetla, kako je definirana člankom 1. točkom xv. Ženevskog akta, nije država članica; i

   (b) odnose na proizvod u pogledu kojeg je predviđena zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla na razini Unije.

2. Međunarodna registracija navedena u stavku 1. objavljuje se u seriji C *Službenog lista Europske unije*. Objava uključuje upućivanje na vrstu proizvoda i zemlju podrijetla.

Članak 5.

Ocjena oznaka zemljopisnog podrijetla trećih zemalja registriranih u međunarodnom registru

1. Komisija ocjenjuje sve međunarodne registracije o kojima je Međunarodni ured poslao obavijest u skladu s člankom 6. stavkom 4. Ženevskog akta o oznakama zemljopisnog podrijetla registriranima u međunarodnom registru i kojima ugovorna stranka podrijetla, kako je definirana člankom 1. točkom xv. Ženevskog akta, nije država članica, kako bi se utvrdilo uključuje li obvezan sadržaj utvrđen u pravilu 5. stavku 2. Zajedničkog pravilnikaprema Lisabonskom sporazumu i Ženevskom aktu („Zajednički pravilnik”) i pojedinosti o kvaliteti, ugledu i značajkama navedene u pravilu 5. stavku 3. Zajedničkog pravilnika i kako bi se provjerilo ocjenjuje odnosi li se obavijest iz članka 4. na proizvod u pogledu kojeg je predviđena zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla na razini Unije.

2. Ocjene iz stavka 1. provode se u roku od četiri mjeseca od datuma registracije oznake zemljopisnog podrijetla u međunarodnom registru i ne uključuju ocjenu drugih posebnih odredaba Unije koje se odnose na stavljanje proizvoda na tržište, a osobito na zdravstvene i fitosanitarne norme, tržišne norme ili označavanje hrane.

Članak 6,

Postupak podnošenja prigovora u pogledu oznaka zemljopisnog podrijetla trećih zemalja registriranih u međunarodnom registru

1. U roku od četiri mjeseca od datuma objave međunarodne registracije u skladu s člankom 4. tijela države članice ili treće zemlje koja nije ugovorna stranka podrijetla kako je definirana člankom 1. točkom xv. Ženevskog akta, ili fizička ili pravna osoba s legitimnim interesom i poslovnim nastanom u Uniji ili trećoj zemlji koja nije ugovorna stranka podrijetla, može podnijeti prigovor Komisiji.

   Prigovor se dostavlja na jednom od službenih jezika institucija Unije.

2. Prigovor iz stavka 1. ovog članka dopušten je samo ako se podnese u roku utvrđenom u stavku 1. ovog članka i ako se temelji na jednom ili više sljedećih razloga:

   (a) oznaka zemljopisnog podrijetla registrirana u međunarodnom registru u sukobu je s imenom biljne sorte ili životinjske pasmine i stoga može potrošača dovesti u zabludu o pravom podrijetlu proizvoda;

(b) oznaka zemljopisnog podrijetla registrirana u međunarodnom registru u cijelosti je ili djelomično homonim oznake zemljopisnog podrijetla koja je već zaštićena u Uniji i u praksi nema dovoljno razlikovanja između uvjeta lokalne i tradicionalne upotrebe i prezentacije oznake zemljopisnog podrijetla predložene za zaštitu i oznake zemljopisnog podrijetla koja je već zaštićena u Uniji, uzimajući u obzir potrebu osiguranja jednakog postupanja prema dotičnim proizvođačima i nedovođenja potrošača u zabludu;

(c) zaštitom oznake zemljopisnog podrijetla u Uniji koja je registrirana u međunarodnom registru kršilo bi se pravo prethodnog žiga na razini Unije, regionalnoj ili nacionalnoj razini;

(d) zaštita u Uniji oznake zemljopisnog podrijetla treće zemlje ugrozila bi uporabu potpuno ili djelomično identičnog naziva ili isključivu prirodu žiga na razini Unije, regionalnoj ili nacionalnoj razini ili postojanje proizvoda koji su zakonski stavljeni na tržište najmanje pet godina prije datuma objave međunarodne registracije u skladu s člankom 4.,

(e) oznaka zemljopisnog podrijetla registrirana u međunarodnom registru odnosi se na proizvod u pogledu kojeg na razini Unije nije predviđena zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla,

(f) naziv za koji je podnesen zahtjev za registraciju generički je izraz na području Unije,

(g) nisu ispunjeni uvjeti iz članka 2. stavka 1. točaka i. i ii. Ženevskog akta,

(h) oznaka zemljopisnog podrijetla registrirana u međunarodnom registru jest homonim kojim se potrošača dovodi u zabludu da proizvodi dolaze iz drugog područja, čak i ako je naziv točan u odnosu na stvarno područje, regiju ili mjesto podrijetla dotičnog proizvoda.

3. Komisija ocjenjuje razloge za podnošenje prigovora navedene u stavku 2. u odnosu na područje Unije ili njegov dio.

Članak 7.

Odluka o zaštiti u Uniji oznaka zemljopisnog podrijetla treće zemlje koje su registrirane u međunarodnom registru

1. Ako su, na temelju ocjene provedene u skladu s člankom 5., ispunjeni uvjeti utvrđeni u tom članku, a prigovori ili dopušteni prigovori nisu zaprimljeni, Komisija, prema potrebi, putem provedbenog akta odbacuje zaprimljeni nedopušteni prigovor i odlučuje o dodjeli zaštite oznake zemljopisnog podrijetla. Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 2.

2. Ako na temelju ocjene provedene u skladu s člankom 5. nisu ispunjeni uvjeti iz tog članka ili je zaprimljen dopušten prigovor iz članka 6. stavka 2., Komisija putem provedbenog akta odlučuje o tome hoće li odobriti zaštitu oznake zemljopisnog podrijetla registrirane u međunarodnom registru. Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 2. U pogledu oznaka zemljopisnog podrijetla koje obuhvaćaju proizvode koji nisu u nadležnosti odbora navedenih u članku 15. stavku 1., odluku o tome hoće li se odobriti zaštita donosi Komisija.

3. Odlukom o zaštiti oznake zemljopisnog podrijetla u skladu sa stavcima 1. ili 2. ovog članka utvrđuje se područje primjene odobrene zaštite i ona može uključivati uvjete koji su u skladu sa Ženevskim aktom i posebno odobrava utvrđeno prijelazno razdoblje kako je navedeno u članku 17. Ženevskog akta i pravilu 14. Zajedničkog pravilnika.

4. U skladu s člankom 15. stavkom 1. Ženevskog akta Komisija obavješćuje Međunarodni ured o odbijanju učinaka dotične međunarodne registracije na području Unije u roku od jedne godine od primitka obavijesti o međunarodnoj registraciji u skladu s člankom 6. stavkom 4. Ženevskog akta ili, u slučajevima iz članka 5. prvog stavka Odluke (EU) …/…[+], u roku od dvije godine od primitka te obavijesti.

[+] SL: molimo umetnuti u tekst broj odluke iz dokumenta ST 6929/19.

5. Komisija može, na vlastitu inicijativu ili na temelju obrazloženog zahtjeva države članice, treće zemlje ili fizičke ili pravne osobe s legitimnim interesom, putem provedbenog akta povući, u cijelosti ili djelomično, odbijanje prethodno priopćeno Međunarodnom uredu. Taj provedbeni akt donosi se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 2.

Komisija o takvom povlačenju bez odgode obavješćuje Međunarodni ured.

Članak 8.

Upotreba oznaka zemljopisnog podrijetla

1. Provedbeni akti koje je Komisija donijela na temelju članka 7. primjenjuju se ne dovodeći u pitanje druge posebne odredbe Unije koje se odnose na stavljanje proizvoda na tržište, a osobito na zajedničku organizaciju poljoprivrednih tržišta, sanitarne i fitosanitarne standarde i označavanje hrane.

2. Podložno stavku 1., oznake zemljopisnog podrijetla zaštićene na temelju ove Uredbe može upotrebljavati bilo koji subjekt koji stavlja na tržište proizvod u skladu s međunarodnom registracijom tih oznaka zemljopisnog podrijetla.

Članak 9.

Proglašenje ništavosti učinaka u Uniji oznake zemljopisnog podrijetla treće zemlje registrirane u međunarodnom registru

1. Komisija može, na vlastitu inicijativu ili nakon obrazloženog zahtjeva države članice, treće zemlje ili fizičke ili pravne osobe s legitimnim interesom, putem provedbenog akta, u cijelosti ili djelomično, proglasiti ništavim učinke zaštite oznake zemljopisnog podrijetla u Uniji u jednoj ili više sljedećih okolnosti:

   (a) oznaka zemljopisnog podrijetla više nije zaštićena u ugovornoj stranci podrijetla,

   (b) oznaka zemljopisnog podrijetla više nije registrirana u međunarodnom registru,

   (c) više se ne osigurava poštovanje obveznog sadržaja utvrđenog u pravilu 5. stavku 2. Zajedničkog pravilnika ili pojedinosti o kvaliteti, ugledu i značajkama navedenima u pravilu 5. stavku 3. Zajedničkog pravilnika.

2. Provedbeni akti iz stavka 1. ovog članka donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 2. i to isključivo nakon što su fizičke osobe ili pravni subjekti iz članka 5. stavka 2. točke ii. Ženevskog akta ili korisnici, kako su definirani u članku 1. točki xvii. Ženevskog akta, imali mogućnost zaštititi svoja prava.

3. Ako proglašenje ništavosti više ne podliježe pravu na žalbu, Komisija bez odgode obavješćuje Međunarodni ured o proglašenju ništavosti učinaka međunarodne registracije oznake zemljopisnog podrijetla na području Unije u skladu sa stavkom 1. točkama (a) ili (c).

Članak 10.

Povezanost sa žigovima

1. Zaštitom oznake zemljopisnog podrijetla ne dovodi se u pitanje valjanost prethodnog žiga na razini Unije, regionalnoj ili nacionalnoj razini koji je podnesena prijava ili je registriran u dobroj vjeri ili stečen uporabom u dobroj vjeri na području države članice, regionalne unije država članica ili Unije.

2. Oznaka zemljopisnog podrijetla registrirana u međunarodnom registru ne zaštićuje se na području Unije ako bi u smislu ugleda i reputacije žiga te duljine vremena upotrebe zaštita te oznake zemljopisnog podrijetla na području Unije mogla dovesti potrošača u zabludu u pogledu pravog identiteta proizvoda.

3. Ne dovodeći u pitanje stavak 2., žig koji je podnesena prijava ili je registriran u dobroj vjeri, ili je stečen uporabom, ako je ta mogućnost predviđena primjenjivim pravom, u dobroj vjeri na državnom području države članice, regionalne unije država članica ili Unije prije datuma na koji je Međunarodni ured obavijestio Komisiju o objavi međunarodne registracije oznake zemljopisnog podrijetla, a čija bi upotreba bila u suprotnosti sa zaštitom oznake zemljopisnog podrijetla, može se i dalje upotrebljavati i produljivati za dotični proizvod neovisno o zaštiti oznake zemljopisnog podrijetla, pod uvjetom da ne postoje razlozi za ništavost ili opoziv u skladu s Uredbom (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća[1] ili Direktivom (EU) 2015/2436 Europskog parlamenta i Vijeća[2]. U takvim je slučajevima dopuštena i uporaba oznake zemljopisnog podrijetla i uporaba dotičnog žiga.

---

[1] Uredba (EU) 2017/1001 Europskoga parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (SL L 154, 16.7.2017., str. 1.).

[2] Direktiva (EU) 2015/2436 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL L 336, 23.12.2015., str. 1.).

Članak 11.

Prijelazne odredbe za oznake izvornosti koje potječu iz država članica koje su već registrirane na temelju Lisabonskog sporazuma

1. Za svaku oznaku izvornosti koja potječe iz države članice koja je stranka Lisabonskog sporazuma, za proizvod koji je zaštićen na temelju jedne od uredaba iz članka 1. ove Uredbe, dotična država članica, na temelju zahtjeva fizičke osobe ili pravnog subjekta iz članka 5. stavka 2. točke ii. Ženevskog akta ili korisnika kako je definiran u članku 1. točki xvii. Ženevskog akta ili koji djeluju na vlastitu inicijativu, bira hoće li zahtijevati:

   (a) međunarodnu registraciju te oznake izvornosti u skladu sa Ženevskim aktom, ako je dotična država članica ratificirala Ženevski akt ili mu pristupila u skladu s odobrenjem iz članka 3. Odluke (EU) ..../....[+], ili

   (b) ukidanje registracije te oznake izvornosti u međunarodnom registru.

   Dotična država članica obavješćuje Komisiju o odabiru iz prvog podstavka do … [tri godine od datuma stupanja na snagu ove Uredbe].

[+] SL: umetnuti u tekst broj Odluke iz dokumenta ST 6929/19.

U situacijama iz prvog podstavka točke (a), dotična država članica u suradnji s Komisijom provjerava s Međunarodnim uredom postoje li bilo kakve izmjene koje treba provesti na temelju pravila 7. stavka 4. Zajedničkog pravilnika u svrhu registracije na temelju Ženevskog akta.

Komisija putem provedbenog akta ovlašćuje državu članicu da osigura potrebne izmjene i da obavješćuje Međunarodni ured. Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 2.

2. Za svaku oznaku izvornosti koja potječe iz strane države članice koja je stranka Lisabonskog sporazuma, za proizvod koji je obuhvaćen područjem primjene jedne od uredaba iz članka 1. stavka 2. ove Uredbe, ali nije zaštićen na temelju bile koje od tih uredaba, dotična država članica, na temelju zahtjeva fizičke osobe ili pravnog subjekta na temelju članka 5. stavka 2. točke ii. Ženevskog akta ili korisnika kako je definiran u članku 1. točki xvii. Ženevskog akta ili na vlastitu inicijativu bira hoće li zahtijevati:

(a) registraciju te oznake izvornosti na temelju dotične Uredbe; ili

(b) ukidanje registracije te oznake izvornosti u međunarodnom registru.

Dotična država članica obavješćuje Komisiju o odabiru iz prvog podstavka te podnosi odgovarajući zahtjev do … [tri godine od datuma stupanja na snagu ove Uredbe].

U situacijama iz prvog podstavka točke (a) dotična država članica podnosi zahtjev za međunarodnu registraciju te oznake izvornosti u skladu sa Ženevskim aktom, ako je ta država članica ratificirala Ženevski akt ili mu pristupila u skladu s odobrenjem iz članka 3. Odluke (EU) .../...[+], u roku od jedne godine od datuma registracije oznake zemljopisnog podrijetla u skladu s primjenjivom uredbom. Primjenjuju se stavak 1. treći i četvrti podstavak.

Ako se odbije zahtjev za registraciju na temelju primjenjive uredbe te su iscrpljena povezana administrativna i sudska pravna sredstva ili ako zahtjev za registraciju na temelju Ženevskog akta nije podnesen u skladu s trećim podstavkom ovog stavka, dotična država članica bez odgode podnosi zahtjev za ukidanje registracije te oznake izvornosti u međunarodnom registru.

[+] SL: molimo umetnuti u tekst broj Odluke iz dokumenta ST 6929/19.

3. U pogledu oznaka izvornosti za proizvode koji nisu obuhvaćeni područjem primjene jedne od uredaba iz članka 1. stavka 2. ove Uredbe i za koje nije predviđena zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla na razini Unije, država članica koja je već stranka Lisabonskog sporazuma može zadržati sve postojeće registracije u međunarodnom registru.

Takva država članica može podnijeti i dodatne zahtjeve za registraciju u međunarodnom registru na temelju Lisabonskog sporazuma o takvim oznakama izvornosti koje potječu s njezina područja ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) dotična država članica obavijestila je Komisiju o nacrtu zahtjeva za registraciju takvih oznaka izvornosti; takva obavijest mora sadržavati dokaze da zahtjev ispunjava uvjete za registraciju na temelju Lisabonskog sporazuma; i

(b) Komisija nije izdala negativno mišljenje u roku od dva mjeseca od takve obavijesti; negativno mišljenje može se izdati samo nakon savjetovanja s dotičnom državom članicom, a u iznimnim i opravdanim slučajevima u kojima dokazi koji se zahtijevaju u skladu s točkom (a) nisu dovoljni da bi se potvrdilo da su ispunjeni zahtjevi za registraciju na temelju Lisabonskog sporazuma ili ako bi registracija imala negativan učinak na trgovinsku politiku Unije.

U slučaju da Komisija zatraži dodatne informacije o obavijesti dostavljenoj u skladu s drugim podstavkom točkom (a), rok za djelovanje Komisije iznosi jedan mjesec od primitka zatraženih informacija.

Komisija odmah obavješćuje druge države članice o svim obavijestima dostavljenima u skladu s drugim podstavkom točkom (a).

Članak 12.

Prijelazna zaštita za oznake izvornosti koje potječu iz treće zemlje i koje su registrirane na temelju Lisabonskog sporazuma

1. Države članice koje su bile stranke Lisabonskog sporazuma prije pristupanja Unije Ženevskom aktu mogu nastaviti štititi oznake izvornosti koje potječu iz treće zemlje koja je stranka Lisabonskog sporazuma putem nacionalnog sustava zaštite s učinkom od dana na koji Unija postane ugovorna stranka Ženevskog akta, u pogledu oznaka izvornosti registriranih do tog datuma na temelju Lisabonskog sporazuma.

2. Zaštita iz stavka 1.:

(a) zamjenjuje se zaštitom u okviru sustava zaštite Unije za određenu oznaku izvornosti ako je zaštita predviđena odlukom donesenom na temelju članka 7. ove Uredbe nakon pristupanja dotične treće zemlje Ženevskom aktu, pod uvjetom da se zaštitom predviđenom odlukom donesenom na temelju članka 7. ove Uredbe čuva kontinuitet zaštite odgovarajuće oznake izvornosti u dotičnoj državi članici,

(b) prestaje postojati za određenu oznaku izvornosti u trenutku prestanka učinka međunarodne registracije.

3. Ako oznaka izvornosti koja potječe iz treće zemlje nije registrirana na temelju ove Uredbe ili ako nacionalna zaštita nije zamijenjena u skladu sa stavkom 2. točkom (a), posljedice takve nacionalne zaštite isključiva su odgovornost dotične države članice.

4. Mjere koje poduzimaju države članice prema stavku 1. imaju učinke samo na nacionalnoj razini, no nemaju učinak na trgovinu unutar Unije ili međunarodnu trgovinu.

5. Države članice iz stavka 1. prosljeđuju Komisiji sve obavijesti Međunarodnog ureda na temelju Lisabonskog sporazuma. Komisija zatim te obavijesti prosljeđuje svim drugim državama članicama.

6. Države članice iz stavka 1. ovog članka izjavljuju Međunarodnom uredu da ne mogu osigurati nacionalnu zaštitu oznake izvornosti za proizvod obuhvaćen područjem primjene jedne od uredaba iz članka 1. stavka 2. ove Uredbe, koji su registrirani i o kojima su obaviještene na temelju Lisabonskog sporazuma od dana na koji Unija postane ugovorna stranka Ženevskog akta.

Članak 13.

Naknade

Naknade koje se trebaju platiti u skladu s člankom 7. Ženevskog akta, kako je navedeno u Zajedničkom pravilniku, snosi država članica iz koje potječe oznaka zemljopisnog podrijetla ili fizička osoba ili pravni subjekt iz članka 5. stavka 2. točke ii. Ženevskog akta ili korisnik, kako je definiran u članku 1. točki xvii. Ženevskog akta. Države članice mogu zahtijevati da fizička osoba ili pravni subjekt ili korisnik plate neke ili sve naknade.

Članak 14.

Posebni financijski doprinos

Ako prihodi Posebne unije proizlaze iz izvora navedenih u članku 24. stavku 2. točki v. Ženevskog akta, Unija može dodijeliti poseban doprinos unutar raspoloživih sredstava za tu svrhu iz godišnjeg proračuna Unije.

Članak 15.

Postupak odbora

1. Komisiji pomažu sljedeći odbori u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 i to u pogledu sljedećih proizvoda:

   (a) za proizvode iz vinskog sektora obuhvaćene područjem primjene članka 92. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1308/2013, Odbor za zajedničku organizaciju tržišta poljoprivrednih gospodarstava uspostavljen člankom 229. te uredbe,

   (b) za aromatizirane proizvode od vina kako su definirani u članku 3. Uredbe (EU) br. 251/2014, Odbor za aromatizirane proizvode od vina uspostavljen člankom 34. te uredbe,

   (c) za alkoholna pića kako su definirana u članku 2. Uredbe (EZ) br. 110/2008 Europskog parlamenta i Vijeća[1], Odbor za alkoholna pića iz članka 25. Uredbe (EU) 2019/787,

[1] Uredba (EZ) br. 110/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2008. o definiciji, opisivanju, prezentiranju, označavanju i zaštiti zemljopisnih oznaka jakih alkoholnih pića i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1576/89 (SL L 39, 13.2.2008., str. 16.), djelomično na snazi do 24. svibnja 2021.

(d) za poljoprivredne i prehrambene proizvode koji su obuhvaćeni područjem primjene članka 2. stavka 1. prvog podstavka Uredbe (EU) br. 1151/2012, Odbor za politiku kvalitete poljoprivrednih proizvoda uspostavljen člankom 57. te uredbe.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 16.

Praćenje i preispitivanje

U roku od … [dvije godine od dana stupanja na snagu ove Uredbe] Komisija ocjenjuje sudjelovanje Unije u Ženevskom aktu i podnosi izvješće o glavnim nalazima Europskom parlamentu i Vijeću. Ocjena se, među ostalim, temelji i na sljedećim aspektima:

(a) broju oznaka zemljopisnog podrijetla koje su zaštićene i registrirane u skladu s pravom Unije i za koje su podneseni zahtjevi za međunarodnu registraciju i slučajevi u kojima su treće ugovorne stranke odbile zaštitu,

(b) kretanju broja trećih zemalja koje sudjeluju u Ženevskom aktu i mjerama koje je Komisija poduzela kako bi povećala taj broj, kao i učinku postojećeg stanja prava Unije u pogledu oznaka zemljopisnog podrijetla na privlačnost Ženevskog akta trećim zemljama i

(c) broju i vrsti oznaka zemljopisnog podrijetla trećih zemalja, a koje je Unija odbila.

Članak 17.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u …

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednik*